

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

OPUS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
IRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 13/06

9. února 2006

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-127/04

Declan O'Byrne v. Sanofi Pasteur MSD Ltd, dříve Aventis Pasteur MSD Ltd & Sanofi Pasteur SA, dříve Aventis Pasteur SA

SOUDNÍ DVŮR V OBLASTI ODPOVĚDNOSTI ZA VADNÉ VÝROBKY UPŘESŇUJE, ŽE POJEM „VÝROBCE“ MŮŽE ZahrNOVAT DISTRIBUČNÍ DCEŘINOU SPOLEČNOST

Pokud je jeden z článků distribučního řetězce léčivých přípravků úzce spojen s výrobcem, je třeba určit, zda toto spojení má za následek, že tato entita je ve skutečnosti zapojena do výrobního procesu léčivého přípravku.

V listopadu 1992 bylo dítě Declan O'Byrne očkováno dávkou vakcíny *antihæmophilus* v lékařské ordinaci ve Spojeném království. V návaznosti na toto očkování utrpělo závažnou újmu.

O osm let později jeho poradci podali žalobu na náhradu škody proti Aventis Pasteur MSD Ltd („APMSD“), společnosti anglického práva, s tvrzením, že škoda způsobená dítěti byla způsobena vadnou vakcínou vyrobenou touto společností. Tato společnost byla 100% dceřinou společností Aventis Pasteur SA („APSA“), francouzské společnosti, a jednala jako distributor výrobků posledně uvedené ve Spojeném království.

V říjnu 2002 byla podána druhá žaloba proti APSA. Poradci Declana O'Byrnea před předkládajícím soudem uvedli, že teprve v průběhu léta roku 2002 poprvé jednoznačně zjistili, že výrobcem výrobku byla ve skutečnosti APSA, a nikoliv APMSD. APSA nicméně uplatnila, že žaloba podaná v říjnu 2002 je promlčená, jelikož byla podána po uplynutí

promlčecí lhůty deseti let, stanovené směrnicí o odpovědnosti za škodu způsobenou vadnými výrobky.¹

High Court of Justice (England & Wales) (Queen's Bench Division), kterému byla tato věc předložena, se ptá Soudního dvora, zda v případě, že je výrobek převeden výrobní společností na dceřinou distribuční společnost a prodán třetí osobě, dochází k uvedení výrobku do oběhu v okamžiku převedení výrobku z výrobní společnosti na dceřinou společnost, nebo později, když je tento výrobek převeden touto dceřinou společností na uvedenou třetí osobu. Krom toho se ptá, zda je možné považovat takovou žalobu za podanou proti výrobní společnosti a zaměnit ji, jako žalovanou, za společnost, proti které bylo řízení zahájeno původně.

Soudní dvůr uvádí, že směrnice neposkytuje definici pojmu „uvedení do oběhu“, na který odkazuje ustanovení týkající se promlčení práv udělených poškozené osobě na základě této směrnice. Toto ustanovení má neutrální povahu, jelikož jeho účelem je uspokojení potřeby právní jistoty, a musí tak být vykládáno na základě objektivních kritérií. Z toho vyplývá, že **výrobek musí být považován za uvedený do oběhu, když je ukončen výrobní proces provedený výrobcem a výrobek vstupuje do procesu prodeje, kdy je nabízen veřejnosti za účelem používání nebo spotřeby.**

Nicméně **pokud je jeden z článků distribučního řetězce úzce spojen s výrobcem, například v případě 100% dceřiné společnosti, je namístě určit, zda toto spojení má za následek, že tato entita je ve skutečnosti zapojena do výrobního procesu dotyčného výrobku.** Posouzení takového úzkého vztahu musí být provedeno nezávisle na tom, zda se jedná o odlišné právnické osoby, či nikoliv. Skutečnost, že výrobky jsou fakturovány dceřiné společnosti a že posledně uvedená za ně zaplatí cenu podobně jako každý kupující, není určující. Totéž platí pro otázku, která entita musí být považována za vlastníka výrobků. **Vnitrostátním soudům přísluší určit s ohledem na okolnosti každé projednávané věci a skutkovou situaci věci, která je jim předložena, zda vazby mezi výrobcem a jinou entitou jsou natolik úzké, že pojem výrobce zahrnuje rovněž posledně uvedenou entitu a že převod výrobku z jedné této entity na druhou není jeho uvedením do oběhu.**

Konečně, s přihlédnutím k možnosti zaměnit původně žalovanou distribuční dceřinou společností za výrobní společnost jako žalovanou, došel Soudní dvůr k závěru, že **přísluší vnitrostátnímu právu, aby stanovilo podmínky, za kterých může dojít k záměně v rámci takové žaloby při zajištění dodržení působnosti pojmu výrobce ve smyslu směrnice².**

¹ Článek 11 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky stanoví, že „práva udělená poškozené osobě na základě této směrnice zanikají uplynutím deseti let ode dne, kdy výrobce uvedl do oběhu daný výrobek, který způsobil škodu, pokud poškozená osoba mezitím nedala podnět k zahájení řízení proti výrobcí“ (Úř. věst. L 210, s. 29).

² Článek 3 směrnice definuje pojem výrobce.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: CS, EN, FR, DE, HU, SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-127/04>

Oběcně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028